

ПРОТОКОЛ

№ 2172

гр. София, 04.05.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 38 СЪСТАВ, в публично заседание
на четвърти май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Виктор Б. Чаушев

Съдебни Радина Св. Стоянова

заседатели: Темида Ив. Петрова

при участието на секретаря Весела Ив. Влахова
и прокурора С. Д. Т.

Сложи за разглеждане докладваното от Виктор Б. Чаушев Наказателно дело
от общ характер № 20231100200725 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

За СГП – редовно призована, се явява прокурор С. Т..

ПОДСЪДИМИТЕ:

П. М. К. – редовно призован, се явява лично и с адвокат С. В. М.,
упълномощен защитник.

И. Ц. И. – редовно призована, се явява лично и с адвокат С. В. М.,
упълномощен защитник.

С. М. К. – редовно призован, се явява лично.

Не се явява адвокат Ф. С. М., упълномощен защитник.

Адвокат С. М.: Колегата е възпрепятстван да се яви в днешното
съдебно заседание. Представям пълномощно, с което подсъдимият С. К. ме е
упълномощил да го представлявам в днешното съдебно заседание.

Подсъдимият С. М. К.: Съгласен съм в днешното съдебно заседание да
бъда представляван от адвокат М..

Г. Д. П. – редовно призован, се явява лично и с адвокат С. А. В.,
упълномощен защитник.

ОЩЕТЕНО ЮРИДИЧЕСКО ЛИЦЕ - Агенция по заетостта към Министерство на труда и социалната политика, редовно призовани, не изпращат представител.

СТАНОВИЩЕ НА СТРАНИТЕ ПО ХОДА НА ДЕЛОТО.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

Адвокат С. М.: Да се даде ход на делото.

Адвокат С. В.: Да се даде ход на делото.

Подсъдимият С. М. К.: Да се даде ход на делото.

Подсъдимият П. М. К.: Да се даде ход на делото.

Подсъдимата И. Ц. И.: Да се даде ход на делото.

Подсъдимият Г. Д. П.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като изслуша становището на страните, намира, че ход на делото в днешното разпоредително заседание следва да бъде даден. Неявяването на представител на ощетеното юридическо лице Агенция по заетостта не представлява процесуална пречка за това, доколкото същите са редовно уведомени и не се сочат причини за неявяването на техен представител. Поради това,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО В ОТКРИТО РАЗПОРЕДИТЕЛНО ЗАСЕДАНИЕ.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТ НА ПОДСЪДИМИТЕ:

С. М. К. - роден на ***** г. в гр. София, български гражданин, женен, неосъждан, средно образование, работи като дефектар, живущ в гр. София, ж.к. *****, **, ЕГН *****.

П. М. К. - роден на ***** г. в гр. София, български гражданин, женен, неосъждан, висше образование, работи като управител на ТД, живущ в гр. София, ж. к. „*****, **, ЕГН *****.

И. Ц. И. - родена на ***** в гр. Ботевград, български гражданин, неомъжена, неосъждана, висше образование, работи като специалист „Обучение и развитие“, живуща в гр. София, ж. к. „*****, **, ЕГН *****.

Г. Д. П. - роден на ***** г. в гр. Пловдив, български гражданин, разведен, неосъждан, висше образование, работи като управител на ТД, живущ в гр. Пловдив, бул. *****, ЕГН *****.

След снемане на самоличност на подсъдимите, съдът върна документите им за самоличност и им разясни правата в наказателното производство, включително и правото им да поискат отвод на съдебния състав, съдебния секретар и прокурора.

Подсъдимият С. М. К.: Разбирам правата си. Нямам искания за отводи. Заявявам, че съм получил препис от обвинителния акт и разпореждането на съда преди повече от 7 дни.

Подсъдимият П. М. К.: Разбирам правата си. Нямам искания за отводи. Заявявам, че съм получил препис от обвинителния акт и разпореждането на съда преди повече от 7 дни.

Подсъдимата И. Ц. И.: Разбирам правата си. Нямам искания за отводи. Заявявам, че съм получила препис от обвинителния акт и разпореждането на съда преди повече от 7 дни.

Подсъдимият Г. Д. П.: Разбирам правата си. Нямам искания за отводи. Заявявам, че съм получил препис от обвинителния акт и разпореждането на съда преди повече от 7 дни.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме искания за отводи. Нямаме искания по доказателствата.

СЪДЪТ докладва на страните, депозиран в писмен вид с нарочна молба от упълномощен представител на Агенция по заетостта, граждански иск по настоящото наказателно производство срещу П. М. К., както и солидарно срещу всеки един от другите трима подсъдими С. М. К., Г. Д. П. и И. Ц. И..

СТРАНИТЕ /поотделно/: Запознати сме с предявения граждански иск.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че няма процесуална пречка и няма основание да не се приеме така предявения граждански иск. Предвид предмета на доказване и обема на доказателствата по делото считам, че разглеждането на гражданския иск в хода на наказателното производство няма да затрудни неговото развитие.

Адвокат С. М.: Считам, че не следва да конституирате Агенция по заетостта като граждански ищец в настоящото производство, тъй като и тази молба е идентична с предходната, при предходното разглеждане на делото, а именно пестелива от към реквизити. Отново не става ясно от кое престъпление са причинени вредите, кога, къде е извършено това деяние, по какъв начин е извършено деянието, няма никакъв диспозитив на гражданския иск, което ще затрудни защитата по отношение на този граждански иск. Същият не следва да бъде приеман за съвместно разглеждане, тъй като е налице разминаване не само по отношение на размера, но солидарната отговорност, както констатира и предния път съда, внася неяснота относно предявената претенция, защото сумите за всеки един от подсъдимите са различни, а по отношение на Г. П. няма настъпили имуществени вреди. Затова аз считам, че този граждански иск не следва да бъде приеман за съвместно разглеждане.

Адвокат С. В.: Съображенията са ми същите като на колежката М., да не преповтарям, действително приемането на предявения граждански иск в този му вид ще затрудни развитието на процеса, поради което моля Агенция по заетостта да не бъде конституирана.

Подсъдимият П. М. К.: Съгласен съм с казаното от моя защитник.

Подсъдимата И. Ц. И.: Съгласна съм с казаното от моя защитник.

Подсъдимият С. М. К.: Съгласен съм с казаното от моя защитник.

Подсъдимият Г. Д. П.: Съгласен съм с казаното от моя защитник.

СЪДЪТ, след съвещание, като изслуша доводите на страните, намира, че предявеният от страна на Агенция по заетостта към Министерство на труда и социалната политика, посочена като ощетено юридическо лице от престъпната дейност, в която са обвинени подсъдимите, е предявен своевременно и от легитимирано на лице. Наред с това съдът намира, че същият не следва да бъде приеман за съвместно разглеждане в рамките на настоящото наказателно производство, предвид обстоятелството, че гражданската претенция, по начина, по който тя е формулирана и предявена, излиза извън фактическите рамки, очертани в обвинителния акт - в неговата обстоятелствена и диспозитивна част. Такова несъответствие настоящия съдебен състав констатира не само по отношение на претендираната сума за обезщетяване на сочени имуществени вреди от инкриминираните деяния, но и спрямо субектите, срещу които е насочена, тъй като търсената солидарна отговорност от подсъдимите С. К., Г. П. и И. И., наред и с тази претендирана конкретно срещу подсъдимия П. К., внася допълнителна неяснота относно

предявената претенция. Това е така, тъй като срещу всеки един от подсъдимите С. К. и И. И., наред и с подсъдимия П. К., в обвинителния акт се поддържа обвинение за различни суми, които се претендират да представляват имуществена вреда в резултат на тяхна дейтелност. Най-сетне, срещу подсъдимия Г. П. се поддържа обвинение единствено за престъпление по чл. 321, ал. 3 вр. ал. 2 НК, от което в обвинителния акт не се твърди да са настъпили, каквито и да е имуществени вреди. Приемането на така предявения граждански иск за съвместно разглеждане в рамките на това наказателно производство неминуемо би затруднило неговото развитие, тъй като би наложило изясняване на обстоятелства, които не са включени в предмета на доказване по делото. Поради това,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

НЕ ПРИЕМА за съвместно разглеждане предявения от Агенция по заетостта граждански иск срещу подсъдимите С. М. К., П. М. К., И. Ц. И. и Г. Д. П. и **ОТКАЗВА** да конституира Агенция по заетостта в качеството на граждански ищец.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

СЪДЪТ пристъпи към изслушване на страните по всички необходими, съобразно изискванията на чл. 248 от НПК, въпроси.

ПРОКУРОРЪТ: Обсъждайки въпросите по чл. 248 от НПК считам, на първо място, че делото е подсъдно на СГС, като първа инстанция. По точка 2 считам, че не са налице основанията за прекратяване или спиране на наказателното производство. По точка 3 становището ми е, че в хода на ДП не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до нарушаване правата на подсъдимите лица. На следващо място, считам, че не са налице основания за разглеждане на делото по реда особените правила, доколкото не са постъпили предложения или искания от подсъдимите за това. Не са налице основания за разглеждане на делото при закрити врати, привличане на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на защитник, вещо лице, преводач или тълковник. Не се налага извършване на съдопроизводствени действия по делегация. По отношение на мерките за неотклонение считам, че не са налице основанията за тяхната отмяна или изменение, като не са налице и основания за налагане на други мерки за процесуална принуда. Нямам искания за събиране на нови доказателства, поради което моля да насрочите делото за разглеждане по общия ред, като нямам искания и по отношение на реда на съдебното следствие.

Адвокат С. М.: Моето становище е идентично с това на прокуратурата, с изключение на точка 3, по което имам съображения защо не споделям

доводите на прокуратурата. Считам, че с новото издание на обвинителния акт прокуратурата единствено показва, че не прави усилия да бъдат отстранени допуснатите съществени нарушения в цялост, а имитира такива. Явно се разчита на количеството, а не на качеството на обвинителния акт, или едното компенсира другото. Обвинителният акт и в този му вариант продължава да не отговаря на изискванията на чл. 246 НПК. Единствената разлика с предходния е допълнението, че бланкетният израз, така както беше посочено „в началото на месец януари 2010г.“ този път е заменен с „06.01.2010г. в гр. София П. К. провел разговори с всеки един от участниците и всеки един от тях изразил съгласие да участва в ОПГ“. Не отстранени посочените от нас и приети от съда допуснати нарушения на процесуалните правила при първото разглеждане на делото и провеждане на разпоредително заседание. Прокуратурата е игноририла становището на съда и е отстранено едно единствено процесуално нарушение от многото тогава изброени. Отново са налице неясни и грешно посочени факти, липсва ясно очертана фактическа рамка на обвинението, налице са непълноти по отношение на състомерните признаци на инкриминираните престъпления, липсва описание на конкретни обстоятелства, обосноваващи наличието на престъпни взаимоотношения, както между участниците в групата, така и между тях и ръководителя на същата тази група. Продължава да липсва фактическа конкретизация относно начина, по който лицата се предполага, че са съгласували волите си да бъдат създадени трайни взаимоотношения между всеки един от участниците и ръководителя във връзка с тяхното участие в престъпното сдружение. Не е ясно защо прокуратурата приема, че обвиняемите са постигнали общо решение за осъществяване на задружна престъпна дейност. Продължава да е налице и парадокса Г. П. на няколко места да бъде посочен като починало лице и подзащитната ми И. И. продължава да има обвинение за участие в ОПГ с членове Г. П., а другите с починалото лице Г. М., но това е обяснимо и това е така, защото 400 страници от новия обвинителен акт са изцяло „копи пейст“. Продължават да съществуват противоречията по отношение на сумите, за които се твърди, че са получени от Европейския социален фонд, така както посочих и в предходното разпоредително заседание, а именно за съюз на Военноинвалидните кооперации един път получената сума е 221400лв., а по-нататък тази сума е 226200 лв., това е на стр. 115 от обвинителния акт. Затова аз считам ,че е налице съществено нарушение на процесуалните правила и това води съответно до ограничаване на нашите права да осъществяваме пълноценно защитата в това производство, което се явява обективна пречка. Считам, че тези процесуални нарушения все още са налични и те следва да бъдат отстранени.

Адвокат С. В.: Становището ми е идентично с това на колежката М.. Не знам прокуратурата от своя страна защо не е положила даже и минимални усилия да изпълни указанията, дадени от съдебния състав при предходно разглеждане на делото и прекратяване на същото поради обстоятелствата, че са допуснати съществени процесуални нарушения. Всичко изложено от колежката е точно така, поради тази причина аз също моля да прекратите

делото и да го върнете на държавното обвинение да отстрани посочените процесуални нарушения, макар и с риск да влезем в една спирала на връщане, явно прокуратурата разполага с тези доказателства и не може да обоснове по никакъв друг начин формите на сдружаването между подсъдимите лица, както и начина на осъществяване на деянията.

Подсъдимият П. М. К.: Съгласен съм с казаното от моя защитник. Желая делото да бъде прекратено и върнато на прокурора.

Подсъдимата И. Ц. И.: Съгласна съм с казаното от моя защитник. Желая делото да бъде прекратено и върнато на прокурора.

Подсъдимият С. М. К.: Съгласен съм с казаното от моя защитник. Желая делото да бъде прекратено и върнато на прокурора.

Подсъдимият Г. Д. П.: Съгласен съм с казаното от моя защитник. Желая делото да бъде прекратено и върнато на прокурора.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че искането е неоснователно, като в обвинителния акт са изложени всички факти, очертаващи инкриминираната дейност и предмета на доказване, както и предмета на наказателното производство въобще.

СЪДЪТ, след съвещание и като изслуша становището на страните, намира, че делото е подсъдно на СГС, тъй като срещу всеки от подсъдимите се поддържа обвинение за престъпления, квалифицирани като такива по чл. 321 НК и по чл.248а НК.

Съдът намира, че не са налице основания, които да налагат прекратяване или спиране на наказателното производство.

Наред с това, съдът приема, че на ДП са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до ограничаване правото на защита на подсъдимите и които нарушения се явяват отстраними, но не могат да бъдат отстранени в съдебната фаза на наказателното производство.

Според настоящия съдебен състав допуснатите нарушения се изразяват на първо място в несъответствие на внесенния обвинителен акт с процесуалните изисквания за неговото съдържание съобразно разпоредбата на чл.246 НПК.

Необходимо се явява да бъде посочено, че с определение, от 09.12.2022г. на СГС-НО, 38-ми състав, съдебното производство по НОХД № 3233/22г., образувано по внесен обвинителен акт срещу същите подсъдими и по същите обвинения, е било прекратено и делото върнато на прокурора за

отстраняване на конкретно посочени съществени нарушения на процесуалните правила.

С внесения повторно от прокурора обвинителен акт, въз основа на който е образувано настоящото НОХД № 725/23г. на СГС-НО, констатираните по-рано от съда съществени процесуални нарушения не са отстранени изцяло, като дори са допуснати и нови такива.

В ОА продължава да е налице противоречие между неговите обстоятелствена част и диспозитив при формулиране на фактическото обвинение поддържано спрямо обв. П. К. за деяние, включено в претендираната продължавана престъпна дейност по чл. 248а НК, осъществено на 25.08.2010г. /пункт II-8/. В диспозитива на ОА и в постановление, от 13.03.2020г., на водещия разследването за привличане на П. К. като обвиняем на ДП, се поддържа, че това деяние било осъществено от обв. П. К. самостоятелно, като извършител, чрез внесено от него в Дирекция „Бюро по труда“ - Изток искане за плащане ESF № 2111-01-11-0054/25.08.2010г. във връзка с проведено обучение на 80 „заети“ лица, работещи в дружество „ВТА“ ООД, докато в обстоятелствената част на ОА, /но вече на стр.13/, прокурорът е направил твърдение, че същото това деяние всъщност било осъществено от обв. С. К.. Неяснотата в позицията на прокурора относно автора на това деяние се засилва и от неговите твърдения, с които изнася информация за отделени материали и водено друго наказателно производство, имащо за предмет същото това деяние и тези, с които изразява становището си, че „това обучение и подаденото във връзка с него искане за плащане не попада в обхвата на повдигнатите по делото обвинения“. Така заявеното от прокурора негово намерение за „отпадане на деяние“ от предмета на повдигнато на ДП и поддържано срещу конкретно лице обвинение, не може да бъде осъществено единствено с изнасяне на такова декларативно твърдение на прокурора, при това направено едва в обстоятелствената част на обвинителния акт, а съобразно разпоредбата на чл.243, ал.9 НПК изисква издаване на нарочен прокурорски акт преди внасяне на делото в съда с обвинителен акт.

Спрямо обв. П. К. с диспозитива на внесения ОА продължава да се поддържа обвинение за три отделни продължавани престъпления по чл.248а, ал.5; вр.чл.26, ал.1 НК, като се твърди да е осъществил всяко едно от тях съвместно с някой от обвиняемите С. К. и И. И., както и с лицето Г. М. в съучастие, като техен помагач. Твърди се, че всяко от инкриминираните деяния са били осъществени от него под формата на „улесняване“ на отделния извършител, чрез една и съща фактическа дейност - „осигуряване на контакт с управител на дружество, организиране на фиктивно обучение, осигуряване на помещения и осигуряване на лица за „масовки“. В обстоятелствената част на ОА продължава да липсва конкретно фактическо описание на такава претендирана от прокурора помагаческа дейност на обв. П. К. при всяко отделно деяние, включено в продължаваната престъпна дейност, в която е обвинен. В този смисъл липсва посочване на приетото от прокурора за установено конкретно поведение на обв. П. К. при тези му претендирани деяния. Не е ясно дали прокурора приема, че при всяко от тези

деяния обв. Пл. К. е осъществил всяка от сочените „помагачески“ дейности, някои от тях, кои точно и при какви конкретни фактически параметри /време, място и начин на действие/. Задължението на прокурора, визирано в чл.246, ал.2 НПК, за описание на фактическите обстоятелства, въз основа на които изгражда своето обвинение спрямо всеки един от обвиняемите, не може да бъде изпълнено, а фактическия дефицит не може да бъде преодолян чрез посочване на претендирани действия на обвиняемия, които действия не са конкретизирани дори в минимална степен, а са посочени обобщено и изцяло декларативно. Наред с това, на стр.24 и стр.25 от ОА, прокурорът е направил, отново декларативно, твърдения за осъществени от обвиняемите П. К. и И. И. „активни действия“ /без да се уточнява дали съвместни, самостоятелни, съгласувани или инцидентни/ по намиране на преподаватели, намиране на работодатели, набавяне на информация и документи за обучаваните лица от техните работодатели, по намиране на „учебни бази“ за фиктивно обучение, по подготовка на изпитния процес и сформирание на изпитни комисии. С тези твърдения прокурорът създава неяснота и относно становището си за автора/авторите на тези определени от него „помагачески“ действия - от кого са били извършени, с каква предметна и субективна насоченост са били, кого от претендираните извършители на деянията са подпомогнали те. От друга страна тази неяснота води до пораждаване на противоречие между обстоятелствена част и диспозитив на обвинителния акт, доколкото в диспозитива, а и на ДП, обвинение за такава „помагаческа“ дейност се поддържа единствено спрямо П. К. и относно всяко от инкриминираните деяния по чл.248а НК /с изключение на едно - това, което прокурорът твърди, че не е предмет на обвинението му/.

Същата пестеливост и дефицит в ОА се открива и при описание на действията на лицето Г. М., сочено от прокурора за извършител на деяния по чл.248а НК, за които обвинение се поддържа спрямо П. К., в качеството му на „помагач“. Така в диспозитива на обвинителния акт се поддържа, че тези деяния били осъществени от починалия М., чрез представяне от негова страна на „неверни сведения“ в депозирани пред Д „БТ“ конкретни документи, в качеството му на представляващ конкретно ЮЛ. В обстоятелствената част на ОА липсват твърдения за такива конкретни действия на извършителя М. при осъществяване на всяко от претендираните инкриминирани деяния. Изнесени са единствено твърдения за осъществени от това лице банкови преводи на парични суми към други дружества, но не и за негови конкретно описани действия по „представяне“ на инкриминираната информация пред компетентния държавен орган. Наред с това в обстоятелствената част на ОА /стр.22 и стр.25/, прокурорът е изнесъл, отново декларативно, твърдения за извършени такива действия /по представяне пред ДБТ/ и от страна на обвиняемите П. К. и И. И.. С тези си твърдения прокурорът създава неяснота относно съществени фактически обстоятелства, свързани с конкретния начин на осъществяване на всяко от деянията, за които с обвинението се твърди да са били извършени от С. К. и Г. М. с помощта на П. К..

Колеблива е позицията на прокурора и относно обстоятелството дали депозираните от „заетите“ лица заявления до ДБТ са били подписани от тях,

която колебливост създава неяснота за обвиняемите лица, относно тези факти, включено от прокурора в предмета на доказване. Веднъж прокурорът приема /на стр.14/ за безспорно установено, че тези заявления не били подписани от техните издатели, като непосредствено след това и в „скоби“ сочи, че „част“ /неконкретизирана/ от тях все пак били подписани от лицата, за да се върне малко след това /на стр.16/ на първоначалното си становище, че заявленията не са били подписвани от „обучаваните“ лица.

Липсата на посочване на конкретни фактически обстоятелства или посочването на неясни и противоречиви такива, касаещи действия на обвиняемите лица, на времето, начина и механизма на извършване на твърдяното престъпление/престъпления и конкретното участие на всеки от обвиняемите в неговото/тяхното осъществяване, всякога съставлява съществено нарушение на процесуалните правила. Това е така, тъй като обстоятелствената част на обвинителния акт определя предмета на доказване по делото и поставя фактическите рамки на обвинението, срещу което обвиняемите лица са принудени да се защитават, а диспозитива на ОА, посочва приложимото, според прокурора право и в този смисъл определя правните рамки на обвинението. Поради това фактическия дефицит в обстоятелствената част на обвинителния акт относно описанието на съставомерните признаци на деянията изправят обвиняемите пред невъзможност да разберат обвинението /в неговата фактическа, а и правна част/ и да организират своята защита.

Горните обстоятелства, преди да бъдат предмет от съществото на делото, се явяват въпрос от процесуално естество, тъй като съставляват съставомерни признаци от състава на всяко от претендираните престъпления по чл.248а и сл. НК и би следвало да намерят своето ясно и конкретно фактическо описание в обстоятелствената част на ОА и съответното им точно отразяване в неговия диспозитив.

За прецизност и пълнота отново следва да бъдат посочени и други процесуални пропуски на органите на ДП, макар същите в принципен план могат да бъдат отстранени и в съдебната фаза на наказателното производство.

На ДП, с постановление на следовател при СО-СП, от 13.03.2020г. обвиняемия Г. П. е бил привлечен към наказателна отговорност за деяние, квалифицирано като престъпление по чл.321, ал.3; вр.ал.2 НК. На 18.03.2020г., с лед като това постановление е било предявено на обв. П. водещия разследването е осъществил разпит на обвиняемия, в който последния е заявил позицията си, че не желае да дава обяснения към този момент и наред с това е изразил намерението си да даде такива в по-късен етап. Тази процесуална позиция на обвиняемия П. не е намерила адекватен отговор от органите на ДП. Вместо това, преди приключване на разследването водещия разследването да проведе нов разпит на обвиняемия П., като му предостави възможност да осъществи декларираното от него желание или да се възползва от правото си да откаже даване на обяснения, при предявяване на материалите по делото на обв. П. и неговия защитник, извършено на 02.06.2020г., реално такива негови обяснения /твърдения за

факти/ са били обективирани в съставения за това действие /предявяване/ протокол. Доколкото това процесуално действие по реда на чл.227 НПК, инкорпорираше в себе си и разпит на обвиняемия П., е било извършено след като материалите по делото вече са били предявени на другите обвиняеми и техните защитници, а ново предявяване не е било извършено, то в тази ситуация последните са били лишени от възможността да се запознаят с материалите по делото в тяхната пълнота.

В обвинителния акт не е отстранена и преди допусната от прокурора /техническа най-вероятно/ грешка, касаеща обстоятелството за общата стойност на паричните средства, които се поддържа да са били получени от „Съюз на военноинвалидните кооперации в България“, като същата /грешката/ е възпроизведена и в настоящия ОА. На стр.16 в ОА за изплатена на посоченото юридическо лице обща сума е посочена 221400лв., а в диспозитива на ОА тази сума е посочена за възлизаща на обща стойност 226200лева.

Посочените процесуални нарушения съдът цени като съществени такива, които ограничават правото на подсъдимите да научат в какво точно са обвинени, а оттам и ги препятства да организират адекватно своята защита, като тези нарушения са отстранени от органите на ДП, но не могат да бъдат отстранени във фазата на съдебното производство.

Поради горните обстоятелства и на основание чл.248, ал.5, т.1; вр. ал.1, т.3 и чл.249, ал.2 и ал.3 от НПК,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД № 725/2023г. по описа на СГС-НО, 38-ми състав и ВРЪЩА делото на СГП за отстраняване на нарушенията, посочени в мотивната част на определението.

Определението може да бъде обжалвано или протестирано в седемдневен срок от днес пред Апелативен съд-София.

Съдебното заседание приключи в 10:45 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____